

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
creștin și democrat

ANUL XXII

(Seria a IV-a nr. 144)

MARȚI

31 Iulie 1990

Director
PAUL LAZĂRESCU
Redacția și Administrația
Fără sedii
4 pagini — 1 leu

Părerea domnului Alain Touraine

Realizarea critică a realității noastre social-politice și economice din ultimele șapte luni de guvernare...
A devenit o evidentă caracteristică a Revoluției din Decembrie: mișcarea revoluționară spontană peste care s-a suprapus acțiunea puciuștilor organizati de înăbușarea dictaturii și nu de lichidarea bazei a sistemului comunist...
Răgia a fost perfectă. Totuși, nu a existat unii care, lucid și onest, au refuzat manipulația și etalarea minciunii. Dintre ei, foarte mulți intelectuali...

Nu mai astfel putem explica evenimentele de la Tirgu Mureș și București. Inamicii regimului unu al actualului regim a devenit intelectualul. Acel soi de intelectual implicat semet și uncori vizitor în viața cetății sale.
Coborârea în infern din zilele de 13-15 Iunie și vîntoarea încreștă de intelectuali, ne-au devaluit realele intenții ale P.S.N., departe de capanele sale propagandistice, dar și slăbiciunea acestor apendice comunist, respectiv frica în fața celei mai dinamice forțe sociale a societății românești.
Invățămintele artificiale a muncitorilor și intelectualității, a românilor și maghiarilor, a permis și, probabil, va permite nomenclaturii să-și realizeze nestingherită perestroika. Bineînțeles, în detrimentul tuturor.
Așa cum releva de curînd politologul francez Alain Touraine, actualmente există în România posibilități reale de redescoperire a societății civile, de manifestare a „actorilor” sociali ca fundament ale democratizării societății și ca depășire a unei eventuale perestroika. Dar trecerea de la non-societate la o societate sănătoasă, bine articulată, nu se poate realiza pe terenul discordiilor naționale, ci numai pe cel al unității de acțiune.
În acest sens, Bulgaria, vecină ne-a oferit un mare exemplu.
Totuși, de aceea se impun să depășim aceste bariere ale fructificării și ignoranței: să conștientizăm că numai unii vom reuși să creștem o societate nedegradată și cu adevărat democratică.
Nu călea (auto)marginalizării intelectuale trebuie s-o alegem ci pe aceea, firescă și onorantă în același timp, a implicării sale demergice în viața de zi cu zi a cetății, în procesul regenerării acesteia.
Altfel, trecutul va fi blîndul prezent ca un uragan, iar viitorul va fi o simplă extensie a trecutului.

LUCIAN TUDORANCA

Snagov. Clipe de vișore, clipe de regăsită pace pămîntescă

INVĂȚĂMINTELE ISTORIEI ANUL 1919

Istoria înseamnă ani și zile de învățăminte rezultate din victorii și înfrîngeri, de cele mai multe ori precedate de multă vărsare de sînge și lacrimi.
1918 la sfîrșit... Războiul mondial și armistițiul, pe toate fronturile lui, abia se încheie. Multă așteptată pace în omenirea învîingă își anunșase zorile. Se bucurau de ea cetățenii țării...
România nu avea dreptul la bucuria generală. Forțele noastre armate erau: în Muntenia respicte la vest, sub ocupația inamică; în Moldova comprimate în puținul teritoriu neocupat de inamic; Rusia — pradă revoluției, se abătuse între noua formă de conducere internă și o încercare de aventură externă pentru consolidarea guvernului dictatorial. Soacă din luptă prin pacea de la Brest-Litovsk, Armata Roșie fraternizase cu armata germană și era dispusă să atace România pentru că...

Basarabia se alipise la patria noastră. Ungaria înfrîntă, nu se împoșă deloc cu noua situație de autodeterminare a popoarelor și, deci, cu alipirea Ardealului la România. Serbia, aliata noastră, ocupase întreg Banatul. Bulgaria — scosă din luptă după dezastrul din 30 septembrie 1918 — nu convenea la evacuarea Dobrogei.
Singura Franța, cu o armată aliată aflată sub ordinea generalului Berthelot, năsea într-o mină pentru a reuși lupta de eliberare a teritoriului patriei. Potrivit înțelegerii, Regele Ferdinand I decretase la 1 Iulie mobilizarea armatei la 28 septembrie 1918 și să proclamă căre poporul român.
Mackensen primește ultimatum de la noul șef al guvernului României de a părăsi în 24 de ore teritoriul, ceea ce și face în noaptea de 10 noiembrie „în condiții de pînă” care motivează măsurile severe luate contra lui de generalul Franchet d'Espèry (colonel Buiac).
Poporul român din tinuturile înguncheate se zăbtea să-și scuture robia de veacuri...

și să-și revină locul în drepturile vechi strămoșesti. Alipirea Basarabiei la Vechiul Regat se înfăptuie în martie. În 15 noiembrie s-a alipit Bucovina și în 18, aceeași lună, Transilvania.
În ziua de 1 decembrie 1918, regele Ferdinand I, regina Maria, Prințesa moștenitor Carol, generalul Berthelot, șeful armatei aliate și române au reînnoit triumfal în București în fruntea armatelor.
În același timp, trupele române au trecut Carpații pentru a se alina tratorilor din Transilvania și Bucovina. Forțele ungherești se găseau în regiunea Cluj-Dej. Aliații noștri au conștientizat la mscăria buzelor române. Au fost eliberate treptat regiunile Dej, Cluj, Turda, Ajuș, Toșus, Alba-Iulia, Sibiu, Deva și Petroșani. În 11 decembrie a fost ocupat Clujul, trupele române fiind primite cu mare entuziasm. Tot la 11 decembrie s-a înfîntat...
D. NICODIM
(Continuare în pag. a 3-a)

CUGET DREPT Cotrocenii

Parlamentul a votat ca președinția țării să se mute în vatra Cotrocenilor. Cel distins gînd se îndreaptă către osemintele lui Șerban Cantacuzino, către mormîntul marelui voievod de numele cărui este leșată pe vezi în neamul nostru Biblia, în cea dintîi traducere în limba ce-l va naște pe Eminescu și întreaga splendoare a literaturii române ce s-a zămălit prin genul acestui popor de trei veacuri înnoace.
Dar Cotrocenii, nucleul de foc al Cotrocenilor, a fost profanat! Celebra Biserica Neopolă, — picotul absolut din acest topos sacru a fost zdrobit cu bulldozerul urii atee ce-și arînda cu rivă demnă de o cauză mai sfîntă tencălele în vederea extirpării și a acestui chitoc cotocodal și regal al istoriei noastre.
Zac în ploate stîlpii catedralei țirșii pe jos și ascunși lingă lacul cu broaște și soporile, splendoarea de capitellari sculptate magistral de mîna credinței, doborîrți ca o pădure de trînzete acolo la Cernica unde bolesc fără cupole, așteptînd ca o mină a puterii unșă de elocvitate cinșii să le înțoarcă în patria străbună de unde fost-au dezrădăcinate.
Fără osemintele amușe și ele din matca unde au fost depuse în somnul de veac pînă la învierea de obște, fără clopotele ce-au un miracos bîdăii lor întru drescra credinței, această cetate, fără candelă prîvegherilor, tre-buie oricînd să fie foarte urtă a prîndu-se în zona sacră a acestui topos etern al neamului nostru.
Mai înții să refacem ctitoria, domșilor!

IOAN ALEXANDRU

PIATRA CARE CREȘTE

Am citit cu mulți ani în urmă o poveste franceză numită „Piatra care crește”, al cărei înțeles mi-a revenit în minte în aceste ultime luni.
Continutul povestirii era următorul: într-un sîtue, pe strada principală a apărut într-o noapte o piatră. Primii săteani care a văzut-o în dimineața următoare a încercat să pună mîna pe ea și să o arunce deoparte. Nereușind, s-a înfuriat și a încercat să o spargă cu ajutorul altor săteani, mai mari, dar, minune, în loc să se spargă, piatra pîra că a crescut ceva mai mare. Alarma, săteanul strigă în asa fel încît să fie auzit de cei mai mulți vecini. Fiecare din cei care au venit au încercat să spargă la rîndul lor piatra. Dar nu numai că acces-ta nu s-a spart nief la loviturile date cu baroasele, dar continua să crească din ce în ce mai mare pînă cînd, spre seară, cînd toți săteții erau obosiți de atîtea încercări, ceea ce în dimineața aceleiași zile nu fusese decît o biată piatră neînsemnată, devenise ditamai bolovanul, negru, mai mare să faci trecerea imposibilă.
Poate că săteții ar fi stat mult și bine cu acel bolovan în mijlocul drumului dacă, cu puțin înainte de a se înnopta, nu ar fi trecut prin sat un sugubăt, vesel și flinșier, care le-a explicat că nu avea nici un rost să lovească piatra — „ea reprezintă păcatele satului adunate la un loc”. le-a spus ei — căci de fiecare dată cînd vor țevi-o, ea va crește și mai mare. Singura modalitate de a scăpa de ea, le-a spus el, este ca toți săteții să împingă gol și simplu piatra, ROSTOGOLIND-O, și s-o arunce în rîul ce curgea prin apropiere. Ceea ce ei au și făcut, iar piatra poate că raze și astăzi acolo, ca semn al păcatului îndepărtat, dar strălucind, totuși, amenințator.
Povestea, fascinantă în felul ei, poate constitui o imagine excelentă a omului și a societății. Ea ne relatează într-un mod simbolic, dar foarte expresiv, un adevăr fundamental: rîul nu poate fi niciodată îndepărtat prin violență. De fiecare dată cînd încerci să lovești cu ură în rîul pe care tu însuși l-ai creat, de alittle ori acesta crește în intensitate, amenințînd în cele din urmă să te strîvească.
Ori de cite ori apar interese divergente pe plan social, acestea ajung în scurt timp să degenereze în adevărate conflicte dacă nu se încearcă aplanarea lor pe cale amabilă. Căci orice tensiuni apărute în cadrul relațiilor interumane se pot potențea reciproc, amenințînd în cele din urmă cu distrugerea celor ce le-au determinat apariția și de aceea aplanarea lor pe cale amabilă. Căci orice tensiuni apărute în cadrul relațiilor interumane se pot potențea reciproc, amenințînd în cele din urmă cu distrugerea celor ce le-au determinat apariția și de aceea aplanarea lor pe cale amabilă.

Nei vrem să-l auzim vorbind despre ce a însemnat exiliul românilor, ce a potențat, ce a împlinit și ce a rămas să facă încă! Este experiența tragică a citora generații, unica experiență în istoria acestui popor, căci exiliul s-a întins pe durata unei jumătăți de secol. Drept să fim, ne-am fi așteptat ca părintele Gheorghiu, cu toată vîrsta D-sale înaintată, să fie biruit de dorul de țară și cînd n-a mai fost nici o opreliște, din decembrie încoace, să vie într-o suflare, măcar pînă în Moldova sau mîltică. De ce să ne vorbescă de la Paris, cînd acum ne putea vorbi de la București! Părintele Gheorghiu adus pe traseul emisiunilor continuatoare ale lui Aristide Buhoiu, de pe drumurile europene din anii terorii, show-uri ale televiziunii de atunci, și de acum,...

MARIN BUCUR
(Continuare în pag. a 3-a)

A douăzeci și șasea oră

Cum nici lui Gala Galaction, desti scriitor cu o operă notorie, noi toți, inclusiv atei, nu-i dăcem și nu-i zicem decît părintele Gala Galaction, cum la fel procedăm și cu părintele Valeriu Anania, tot așa vorbind despre scriitorul din exil Constantin Virgil Gheorghiu, nu putem să ignorăm, cu bună sau rea intenție, apartenența sa la tagma proteștă a ortodoxiei. Ne place, așadar, să vorbim despre părintele Constantin Virgil Gheorghiu. Du-hovnicul, preotul de mir, slujitorul lui Hristos este scriitorul și nu invers! De aceea am așteptat să-l auzim în serialul „Cuvîntul care zidește”, sau într-o emisiune adecvată de la postulul străine în limba română, — și înainte și după decembrie 1989. O asemenea personalitate, cu o glorie literară recunoscută în anii 1950-1980 unul dintre primii scriitori români împuși cu succes la Paris, firește interesează opinia publică din țară.
MARIN BUCUR
(Continuare în pag. a 3-a)

SE SIMTE IUBIT!

Să asisti la un interviu „live” luat chiar lui, Președintele, nu-i de fel de color. E chiar un eveniment. Chiar dacă evenimentul a început ca un meci de box în care adversarii se studiază și își zîmbesc reciproc peste gardă. Și, totuși, cînd ne pasă de pericolul unui noncombat, cînd în plină figură întrebarea dacă El, Președintele, se simte iubit. Se simte. Dacă-i sarcină, n-al ce-l face. Nu se demielizează bine interviutul din lovitură, ea îftalanul începe să-i plaseze upecururile, ce-i drept, cu grație specifică. Și întrebările au darul să provoace răspunsuri care devăluie. Acum știm, fără puțînă de țigădă, care a fost scopul opririi emisiunii TV. Ce a spus Președintele, dar poate că într-o zi o va face, a fost să ne desătească cum de s-an deplasat salvatorii atîi de organizat și prompt...
S. MOISE
P.S. Intr-un singur punct schieapătă marea sinceritate a Președintelui: cel referitor la timiditatea forțelor de ordine. Uitate, probabil, d-sa, de dimineața lui 24.04, sau de intervenția din 13.06. Dar memoria poate juca oricui feste.

AGRONOMII AU RĂMAS ACASĂ

Stim cu toții cum s-a procedat pînă acum cu acordarea burselor pentru străinătate. Ceea ce nu stiam cu certitudine este că la fel se procedează și acum, în condițiile democratice instaurate la 29 mai 1989.
Bursele se împart tot prin intervenții și aceluși oamnei beneficiază de ele. Nu de altă, dar ea să aibă conștiința. Astfel, în cadrul schimbărilor externe pe probleme agricole, rezentanții județului și Municipiului Cluj-Ardeal au fost prezentați în fața comiteei de vizită în Franța. Cine sînt cei se duce să se socializeze în probleme de agronomie? Nimeni altcineva decît primarul județului, domnul arhitect Dorin Mișuș, viceprimarul I. Pirvan de profesie electrotehnician, și primarul orașului, ingi-

Desființarea ceapeurilor SPRE O NOUĂ SĂPÎNȚĂ?

Satul Ripa de Jos din comuna Vătava, județul Mureș, a cunoscut după revoluție transformări democratice adevărate. A fost posibil acest lucru datorită faptului că a beneficiat de două mari privilegii. Hotărîrea țărănilor audelean de a scăpa de comunism, de a fi stăpîn cu adevărat asupra pămîntului pe care-l are din moștrămoși, a fost unul din ele, celălalt a fost un om. Un bătrîn de 83 de ani, un scriitor, produs autentic al acestui sat — Ripa de Jos.
Mihai Tomșa, fost învățător, căci despre dînsul este vorba, se bucură de un uriaș respect în zonă. În tinerețe a cunoscut adevărata democrație din țara noastră, lucru care l-a format deplin ca om, imprimîndu-i trăsăturile modelului pentru toată viața. Regimul comunist adus de tancurile sovietice, regim atîi de dureros pentru poporul român prin „realizările lui” și prin faptul că a durat atîi de mult, nu au reușit să-l mai „educe” pe acest intelectual de tip de democrație. Revoluția a fost momentul cînd învățătorul — în adevăratul sens al cuvîntului, — a simțit că poate schimba, prin atîtuținea și faptele sale, viața satului, a oamenilor. În mijlocul cărora a trăit și pe care-i iubește ca pe proprii săi fi.
Regiune bogată și cu oameni harnici, Mureșul nu putea să scape neoclectivizată. Zece de ani țărăni au fost transformați în adevărați sclavi, deposedați de pămînt, iar roadele muncii lor au ajuns aberații comuniste. Dorul de libertate însă, de a reîntra în posesia pămîntului lui legal, nu l-a părăsit nici o clipă.

Intr-una din zilele de început ale anului, s-a făcut o mare adunare generală. Sala era plină. Oamenii au hotărît să desființeze C.A.P.-ul. Nu toți însă au fost de acord cu acest lucru. Cei care s-au îngrădat pe pe urma acestei unități agricole nu au fost de acord să le dispară sursa de cistig nemuncit și au făcut are din moștrămoși, a fost unul din ele, celălalt a fost un om. Un bătrîn de 83 de ani, un scriitor, produs autentic al acestui sat — Ripa de Jos.
Mihai Tomșa, fost învățător, căci despre dînsul este vorba, se bucură de un uriaș respect în zonă. În tinerețe a cunoscut adevărata democrație din țara noastră, lucru care l-a format deplin ca om, imprimîndu-i trăsăturile modelului pentru toată viața. Regimul comunist adus de tancurile sovietice, regim atîi de dureros pentru poporul român prin „realizările lui” și prin faptul că a durat atîi de mult, nu au reușit să-l mai „educe” pe acest intelectual de tip de democrație. Revoluția a fost momentul cînd învățătorul — în adevăratul sens al cuvîntului, — a simțit că poate schimba, prin atîtuținea și faptele sale, viața satului, a oamenilor. În mijlocul cărora a trăit și pe care-i iubește ca pe proprii săi fi.
Regiune bogată și cu oameni harnici, Mureșul nu putea să scape neoclectivizată. Zece de ani țărăni au fost transformați în adevărați sclavi, deposedați de pămînt, iar roadele muncii lor au ajuns aberații comuniste. Dorul de libertate însă, de a reîntra în posesia pămîntului lui legal, nu l-a părăsit nici o clipă.

Într-una din zilele de început ale anului, s-a făcut o mare adunare generală. Sala era plină. Oamenii au hotărît să desființeze C.A.P.-ul. Nu toți însă au fost de acord cu acest lucru. Cei care s-au îngrădat pe pe urma acestei unități agricole nu au fost de acord să le dispară sursa de cistig nemuncit și au făcut are din moștrămoși, a fost unul din ele, celălalt a fost un om. Un bătrîn de 83 de ani, un scriitor, produs autentic al acestui sat — Ripa de Jos.
Mihai Tomșa, fost învățător, căci despre dînsul este vorba, se bucură de un uriaș respect în zonă. În tinerețe a cunoscut adevărata democrație din țara noastră, lucru care l-a format deplin ca om, imprimîndu-i trăsăturile modelului pentru toată viața. Regimul comunist adus de tancurile sovietice, regim atîi de dureros pentru poporul român prin „realizările lui” și prin faptul că a durat atîi de mult, nu au reușit să-l mai „educe” pe acest intelectual de tip de democrație. Revoluția a fost momentul cînd învățătorul — în adevăratul sens al cuvîntului, — a simțit că poate schimba, prin atîtuținea și faptele sale, viața satului, a oamenilor. În mijlocul cărora a trăit și pe care-i iubește ca pe proprii săi fi.
Regiune bogată și cu oameni harnici, Mureșul nu putea să scape neoclectivizată. Zece de ani țărăni au fost transformați în adevărați sclavi, deposedați de pămînt, iar roadele muncii lor au ajuns aberații comuniste. Dorul de libertate însă, de a reîntra în posesia pămîntului lui legal, nu l-a părăsit nici o clipă.

EMIL TEPEȘ
Citiți în acest număr:
— Biblioteca „Dreptatea” — pag. 2
— Eșeu politic „Răbdarea românească” — pag. 3
— Documentarul „Căminul — un adevărat monument național” — pag. 3

Semnal Scumpiri cu... urmări

Printre cele dintîi măsuri cu care guvernul F.S.N. vrea să feoșască pe românii care au avut mai mare nevoie de informație, comentariu politic, eveniment dezvoltate. Prin scumpirea hîrtiei și a lucrărilor tipografice, guvernul român încetează procesul de formare a conștiinței critice și politice atîi de necesare unui proces democratic autentic. Probabil că asta s-a și urmărit, regimul actual fiind cîi se poate de marcat față de manifestarea democrației a presii. Prin scumpirea hîrtiei — un articol industrial al cărui pret putea rămîne încă mult timp la cel vechi sau cel mult îmbunătățit în procente rezonabile — regimul Iliescu-Roman face încă o dată dovă de intenții sale nedemocratice. Spunem asta bazîndu-ne și pe faptul că hîrtia este un produs cu pondere redusă în ansamblul economiei comuniste, fabricile de profil producătoare putînd fi numărate pe degetele de la o, singură mînă. Deci, cîi pot însemna cele 3-4 fabrici producătoare de hîrtie în ansamblul celor peste 3.000 de unități economice cu profil industrial din țară? Intenția scumpirii hîrtiei este, prin urmare, cîi se poate de transparentă — frînarea opiniei unei multitudini de oameni, menținerea dezinformării și a celei tragice unanimități formate prin radio și televiziune.
Subliniem faptul că atîi scumpirea benzinei, cîi și a hîrtiei de ziar, puteau fi amînate multă vreme. Se face mersu comparării cu țările vecine unde s-au înregistrat...

crește, făcîndu-le inaccesibile multor cetățeni. Or, niciodată n-au avut mai mare nevoie de informație, comentariu politic, eveniment dezvoltate. Prin scumpirea hîrtiei și a lucrărilor tipografice, guvernul român încetează procesul de formare a conștiinței critice și politice atîi de necesare unui proces democratic autentic. Probabil că asta s-a și urmărit, regimul actual fiind cîi se poate de marcat față de manifestarea democrației a presii. Prin scumpirea hîrtiei — un articol industrial al cărui pret putea rămîne încă mult timp la cel vechi sau cel mult îmbunătățit în procente rezonabile — regimul Iliescu-Roman face încă o dată dovă de intenții sale nedemocratice. Spunem asta bazîndu-ne și pe faptul că hîrtia este un produs cu pondere redusă în ansamblul economiei comuniste, fabricile de profil producătoare putînd fi numărate pe degetele de la o, singură mînă. Deci, cîi pot însemna cele 3-4 fabrici producătoare de hîrtie în ansamblul celor peste 3.000 de unități economice cu profil industrial din țară? Intenția scumpirii hîrtiei este, prin urmare, cîi se poate de transparentă — frînarea opiniei unei multitudini de oameni, menținerea dezinformării și a celei tragice unanimități formate prin radio și televiziune.
Subliniem faptul că atîi scumpirea benzinei, cîi și a hîrtiei de ziar, puteau fi amînate multă vreme. Se face mersu comparării cu țările vecine unde s-au înregistrat...

DREPTATEA
(Continuare în pag. a 3-a)

semnal
scumpiri cu... urmări

Biblioteca „Dreptatea“

AMINTIREA VENINULUI *

Pe muntele Ebal este una din cele mai tulburătoare și împătâmitoare depozitii de... Teohar Mihădas...

teul aceste damnat și jignit... a răbunat dat-l, s-a răbunat!... dind la învia toată istoria lui...

PIAȚA LIBERĂ

ȘOCURI SOCIALE ÎN COMERȚ

Într-o discuție recentă cu o lucrătoare din comerț, gata să răspundă unei întrebări... „Nu, și aceasta pentru că, practic, în momentul actual eu câștig două salarii“...

Baza socială a fesenismului

Încercările disperate ale Frontului de a poza în „emanatie a revoluției“ stăresc într-o penibilă lăbărită marxizantă...

POATE VĂ INTERESEAZĂ

Un nou grup de studenți de la limba slavă a plecat dinmăprea... a plecat dinmăprea studenților de la limba slavă...

Domnia sa și-a publicat multe din volumele de poezii... „Dacă nu“ își va publica în străinătate...

MATEI MARCU P.S. Părinte Teohar... (Lăraul lui Dumnezeu)...

Revenind la problema ridicată la început, putem afirma că șocurile sociale ale unei asemenea „privatizări“ sînt...

Renasterea spiritului românesc

A devenit astăzi atât de comod și banal să recunoaștem că spiritul românesc s-a născut în țara noastră...

Generațiile viitoare ne vor judeca

Nefertite și tristețile zile din 13-15 VI 1990, m-au prins în Polonia la ruda și am avut ocazia să văd cu tristețe...

ANUNȚ

Marți 31 Iulie 1990, ora 17, va avea loc sesiunea de constituire a Cercului de Studii „Transporturi“ la sediul central (Corp B, parter), B-dul Republicii 34.

Libera inițiativă sub acuzare

Schimbările sociale, politice și economice survenite în existența unui popor, nu au avut și nu vor avea niciodată...

PRECIZARE

Comitetul de Acțiune pentru Democratia în Municipiul București a avut ocazia să discute...

Folclorul, fundamentul nostru de simțire

asta o saturare la nivel creator, re-productor și pe de altă parte, la nivel exegetic, analitic și comprehensiv...

Despre nelămuririle folclorului (I)

S-a uitat pe moment, dar prea puțin au știut însă dinaintea, ca un interpret, cu cât este mai aproape de folclor, de duhul originar și tradițional...

ANUNȚ

Prin urmare, vina lor li depășește de multe ori: proliferarea unor plesse inautentice și poluante se face, la acest nivel marginal, cu mai puțin încoțată și în mod mai puțin conștient decât am crezut...

PRECIZARE

Comitetul de Acțiune pentru Democratia în Municipiul București a avut ocazia să discute...

PRECIZARE

Comitetul de Acțiune pentru Democratia în Municipiul București a avut ocazia să discute...

Camera Deputaților

Bufetiștii, o categorie aparte

...Din Marțian a arătat că este necesară o lege care să...

Necesitatea reformării instituțiilor...

Domniile președinte, domniile miniștri...

Am spus și repet un lucru îngrozitor...

Pe de altă parte, am cunoscut familia de belgieni...

ANUL 1919

Comandamentul trupelor din Transilvania...

Anul 1919 începe cu un atac puternic al trupelor maghiare...

Comandantul trupelor noastre...

Am observat - declară Suvranul român - toate cerințele localităților...

Scumpiri cu... urmări

In aceste condiții grele, rămasi și fără redacție și fără inventar redacțional...

Deci scumpiri abuzive, puține credibile economic...

Multumim pentru teletexte, pentru bunăvoința cu care ne citesc articolele...

Protest Federația Sindicatelor Libere din Poșta și Telecomunicații...

P.S.L.P.C. Lider, MATEI BRĂTIANU

Protest Federația Sindicatelor Libere din Poșta și Telecomunicații...

Drumul suie, coboară, suie

Mentalitatea se schimbă încet, dar se schimbă. Cel puțin în interior, atunci când ies la lumină...

Cine umblă acum printre oamenii simțiți...

Intelectualitatea este în frunte, rodia e bună fiindcă aceasta vede...

În Grecia, copiii orfanți sau abandonajii...

Situația în noi este altă de complicată pentru că instituțiile de stat...

A douăzeci și șasea oră

(Urmare din pag. 1)

sebit în menținerea coeziunii suferință românească...

cu o pălărie deosebită, saturată de melancolie...

Generalul Holban este numit guvernator al Bucureștii...

„Am onoare a raporta că ieri 4 august, orele 18, trupele au ocupat Budapesta...

Pierderile armatei române în campania de pe Tisa...

Istoria este plină de învățăminte. Dar trebuie deschisă și citită întotdeauna...

Rep. - Ne-ar interesa, în primul rând, o statistică a calului...

Ing. I. Voinea - În ultimii 50 de ani efectivele de cai din România au fost reduse...

Rep. - Ce s-a întâmplat după înființarea C.R.C.C.R.?

Rep. - Odată cu înființarea C.R.C.C.R. București în anul 1971...

Rep. - V-am ruga, să ne spuneți care sunt herghelile și principalele rase de cai din țară?

Rep. - Pe planul general în ultimii zece ani, la recensământul animalelor...

Rep. - V-am ruga să ne spuneți care sunt herghelile și principalele rase de cai din țară?

„Noi, epigonii?”

La 1 septembrie 1977, cotidianul „Natiunea Română”...

În schimb, astăzi, după Revoluția din Decembrie de pe urmă...

Dacă în 1977 ziarul mareșilor scriitorilor...

Crede că a sosit vremea ca cei care mai sînt oameni de a se...

FLORIAN GH. BICHER

Necazuri de om gospodar

Departe de mine de a pune întrebări duse-mănoase...

Consider că întrebările mele, pe care le adresez...

RADU DINCA

Mică și MARE PUBLICITATE

VINZARI VIND televizor color, piață deosebită...

Anunț Sala Polivalentă, 1-2 august, ora 18...

Joi, 2 august 1990, ora 17, va avea loc...

Rep. - Considerăm că în momentul de față este necesar...

Rep. - Pe planul general în ultimii zece ani, la recensământul...

Rep. - V-am ruga să ne spuneți care sunt herghelile și principalele rase de cai din țară?

Rep. - Pe planul general în ultimii zece ani, la recensământul...

Rep. - V-am ruga să ne spuneți care sunt herghelile și principalele rase de cai din țară?

Rep. - Pe planul general în ultimii zece ani, la recensământul...

Calul - un adevărat monument național

Din lumina blândității născuți, prin geana amurgului...

IOAN RUSU

Herald Tribune

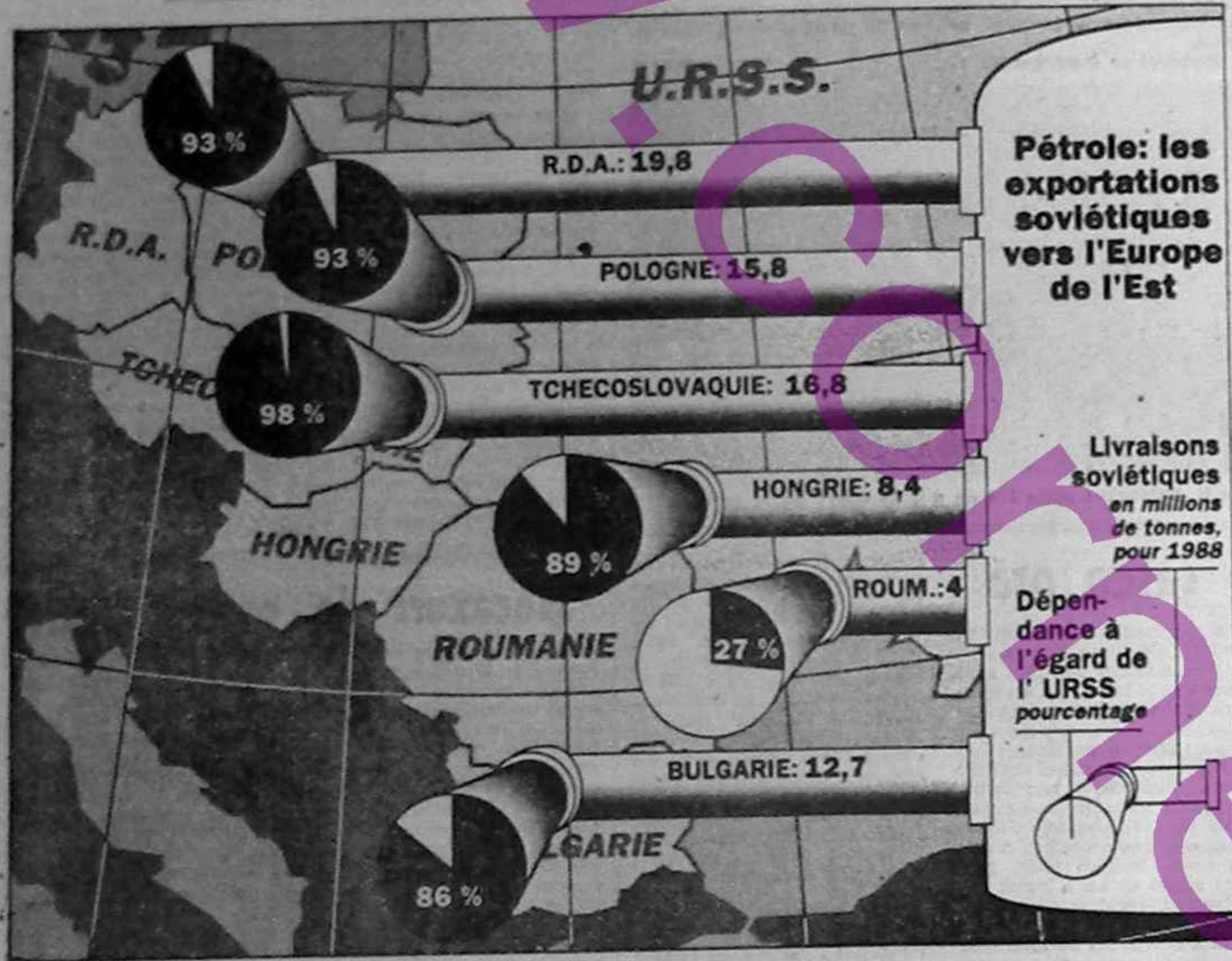
AR PUTEA VREODATĂ MOSCOVA SĂ-L SATISFACĂ PE CHENEY?

Washington — Când ajunge la relațiile cu Uniunea Sovietică, secretarul de Stat al Apărării, Dick Cheney continuă să nu facă un secret din faptul că-i place etichetarea de „omul liniei dure”.

tem focaliza cu bătăie mai lungă pentru următoarele cîteva luni sau chiar ani și să ajut ca o dezbatere reală să poată deveni posibilă; acestea ar fi identificate clar tipurile de schimbări pe care am dori să le vedem în politica și comportarea sovietică”.

— Au fost de acord retragă toate trupele din Europa de Est.”

de PATRICK E. TIERNEY

Pétrole: les exportations soviétiques vers l'Europe de l'Est

Livralsons soviétiques en millions de tonnes, pour 1988

Dépendance à l'égard de l'URSS pourcentage

(Explicațiile din dreapta imaginii (de sus în jos): Exporturile sovietice de petrol către Europa de Est. Livrările sovietice estimate în milioane de tone pentru 1988. Dependența de U.R.S.S. (în procentaje).

U.R.S.S. amenință Estul cu un șoc petrolier

Moscova a anunțat o reducere a livrărilor de petrol către țările foste satelit, începând de la 1 ianuarie 1991, U.R.S.S. va cere plata pentru petrol în devaliz. Mai mult ea va reduce din exportul său.

Polonia, Bulgaria, România, Vietnam, Cuba și Mongolia) sînt străbătute de sudori reci cînd își estimează că le va costa factura petrolului dacă vor fi nevoiți să-o achite în dolari.

trărilor de petrol îi va aduce U.R.S.S.-ului cel puțin 12 miliarde de dolari pe an, dar va costa cel puțin 2 miliarde de dolari pe an pe fiecare din principalii clienți ai Uniunii Sovietice (ca de pildă Cehoslovacia, Polonia și Ungaria).

problema petrolului în Europa de Est este o problemă de securitate, dar aceasta va îngreuna balanța de plăți tocmai acum cînd Fondul Monetar Internațional nu cere expres să ne reducem deficitul”.

Creșterea prețului petrolului - obiectiv al Conferinței de la Geneva -

Cele 13 țări membre ale OPEC s-au întrunit începînd de miercuri 23 iulie la Geneva pentru a încerca să se pună de acord asupra calendarului unei creșteri a prețurilor petrolului și asupra volumului producției lor de țije pentru lunile următoare.

Conferința ministerială care se va deschide joi, după intrarea în vigoare a noului statut al OPEC, are loc într-un climat de puternică tensiune între doi din membrii organizației, Kuveit și Irakul. Bagdadul a acuzat Kuveitul că l-ar fi furat petrol și a reinnoit contenciosul de granita între cele două țări, reproșându-i, ca și Emiratele Arabe Unite, de a fi privat de venituri importante, inundînd piața petroliferă și provocînd o scădere a prețului petrolului brut.

Emiratele Arabe Unite și Irakul au acordat să cadă de acord fără dificultăți asupra unui plafon de producție de 22,5 milioane, menținînd astfel cotele celor 12 țări membre și acordînd în același timp circa 400.000 milioane barilii pe zi Emiratele, cel puțin pînă cînd prețul de referință al țiteiului în cadrul

numai cu această condiție acceptat să facă un „accu” pentru a reduce stabilitatea pe piața petroliferă.

Întîlnirea la vîrf 30 Mai - 31 Iunie 1990

LIDOVE NOVINY

UN PAS ÎN ASIA

UN PICTOR ROMÂN CERE AZIL POLITIC ÎN CECOSLOVACIA

pe care a remis-o cu o săptămîină în urmă Ministerului cehoslovac de Externe. Este primul? Nu știu, dar presimț că nu va fi ultimul.

această de fapt nici nu a început să existe. Întreaga desfășurare a revoluției din momentul căderii lui Ceaușescu a fost o minciună uriașă, epocală, un teatru înforțat, menită să conferă noi garanții creditului de conducători ai revoluției, de minători ai porozilor, de minători ai porozilor. Pentru a obține puterea au îngropat sute de oameni, acum îngropă toate speranțele și întregul viitor.”

pe peronul gării Holesovice din Praga am găsit un ziar editat de studenții români. Prima propoziție pe care am citit-o în el a fost: „Dacă în timpul lui Ceaușescu România balanasa la periferia Europei, la 13 Iunie a făcut un uriaș pas undeva spre interiorul Asiei”. Iar cîteva rînduri mai încolo: „Jamahiriya originală democrat-populară minerească. N-am știut dacă să rid...”

Grupul realizat de DOINA BĂSCA